

le relinqueret, abiens laqueo se suspendit. Qualis ergo causa esse potuit, quæ fecit illum pœnitentia duci? Hanc enim non otiose quærimus: Et obscura quidem & incerta nobis est, sed per aliud simile fieri potest, vt nonnihil inueniamus. Scriptum est de Achitofel, qui fuerat consiliarius Dauid, & versus ad Absalon cõsiliu inutile dederat contra Dauid, quia vidēs quod non fuisset factum consilium suum, stravit asinū suum, & surrexit, & abiit in domum suam & in ciuitatem suam, & disposita domo sua, suspendio interiit. Quam ob causam se ille suspendit? Vidit enim, quia non erat factum consilium suum. Parum dictum est, nisi simul subintelligas, quia malignus coniector conijciebatur, de capiendū fore Absalon, & reuersurum esse Dauid in regnum suum, quod sibi estimabat fore intollerabile malum: quippe qui inter cætera mala iam ante dederat cõsiliu, vt Absalon fedaret patrem suum. Illud simile isti rectè dixerim. Quis enim nesciat illum Dauid similitudinem vel typum prætulisse huius Iesu Christi filij Dei, & sui quoque secundum carnem filij? Nam vt & secundum prælens sacramentum quatuor facierū aliquid loquar. Propinquus ipse fuit faciei hominis, pro eo maxime quod ex semine eius Christus secundum carnem: Et faciei leonis, pro eo quod fortissimus ipse cum leonibus lustr, vt sapientia meminit, quasi cognis & in vris similititer fecit. Nunquid non occidit gigantem, & abstulit opprobrium in Israel? Contrivit inimicos vndique, & contriuit cornu ipsorum, vsque in æternum in omni opere. De similitudine quoque faciei vituli plurimum habuit, quia videlicet multis laboribus eruditus fuit, & multis tribulationibus passionibus Christi præsignauit. Vnde & sicut itidē sapientia testatur, Christus purgauit peccata ipsius, & exaltauit in æternum cornu eius. Nihilominus illud multum attinet ad faciem aquilæ volantis, quod propheticę gratiæ oculis mirabiliter & vidit & cecinit sacramenta cælestia, eiusdem Christi fessuri ad dextram patris, vidit, inquam, & audiuit, vt inter cætera referret nobis, dicens: Dixit Dominus domino meo sede à dextris meis. Suo quoque nomine ad similitudinem accedit, interpretatur enim Dauid manu fortis siue desiderabilis. Porro Achitofel & nomine & re similitudinem prætulit huius, de quo nunc sermo est, Iudæ filij perditionis. Achitofel quippe interpretatur, frater meus cadens siue irruens. Et sicut ille voluit & in eo intendit, vt Dauid de regno eiectus, etiam funditus deleteretur, id est, moreretur, & ita periret nomen eius. Dixit enim

ad Absalon. Eligam mihi duodecim milia virorum, & confurgens persequar Dauid hac nocte, quippe quia laus est, & solutis manibus percutiam eum: sic & iste dominum nostrum, non quomodo cunque mori, sed ita mori voluit, vt periret nomen eius, testante Psalmo ex persona eiusdem Christi, quo cum dixisset: Inimici mei dixerunt mala mihi, quando morietur & peribit nomen eius? proptinus de isto insidiatore maximo & insidiantium pessimo, ita subiunxit: Et ingrediebatur vt videret, vana loquebatur cor eius, congregauit iniquitatem sibi. Egredebatur foras, & loquebatur in idipsum. Et hoc idem iterum repetens, cū de vniuersis dixisset: Aduersum me suburrabant omnes inimici mei, aduersum me cogitabant mala mihi, &c. istum manifestius expressit, dicens: Etenim homo pacis meæ, in quo speraui, qui edebat panes meos, magnificauit super me supplicationem. Hinc manifestum est, quod iste, nec solus iste, sed maxime iste, sic Dominum Christum mori voluit, vt periret nomen eius, id est, vt nulla fama vel memoria, & nulla superesset doctrina eius: sicut ille videlicet Achitofel illud intendebat, vt Dauid, sicut iam dictum est, de regno eiectus, nequaquā vltra regnare posset, morte preuentus. Eandem igitur vel simile ob causam vterque pœnitentia ductus est, & vterque laqueo se suspendit, videlicet quia persensit tam iste quā ille, quod res non procederet secundum consilium eius. Et inde pulcherrimam similitudinis perfectionem. Quomodo ille persensit vel vnde ille percepit non fieri secundum intentionem suam, vt funditus exterminaretur Dauid. Nimirum ex eo, quod Chusai amicus Dauid, quasi relicto Dauid, venerat ad Absalon, quem utique sciebat, nequaquam animo recessisse à Dauid, neque corde esse cum Absalon, Nonne iste similiter de Domino Christo dicere poterat, quod quamuis esset damnatus & moreretur, non tamē periret nomen eius, ex eo quod discipuli eius, prædicaturi nomen & resurrectionem eius. Denique hoc volebat vt discipuli quoque eius cum eo comprehenderent. Et manifestum est Evangelista Ioannes exprimens: Stabat autem inquit, & Iudas qui tradebat eum, cum ipsis. Vt ergo dixit eis ego sum, abierunt retrorsum, & ceciderunt in terram, &c. vsque si ergo me quæritis, sinite hos abire, vt impleatur sermo quem dixit: quia quos dedi mihi non perdidit ex eis quenquam. Horum videlicet discipulorum quibus ipse iam dixerat: Iam non dico vos seruos, sed amicos meos, & nomine & re similitudinem gessit ille Chusai. Chusai quippe interpretatur

Achitofel.

2. Reg. 17.

Psal. 88.

231.

Eccl. 47.

1. Reg. 17.

Eccl. 49.

Psal. 109.

Similitudo

Iudæ ad A-

chitofel.

Voluit in
das, vt non
solu ipse
Christus,
sed & no-
men eius
viret.

Ioan. 18.

Es. 8.

Ioan. 18.